

Poustevník na skále svatojanské.

Román z pobřeží od Emilie Flygaré Carlénové.

PŘELOŽIL HUGO KOSTERKA.

ODDÍL I.

Pokračování.

"Sám ho vlastně nepotřebuji, ale všichni, promyslil jsem si to tak (chopil se její ruky, kterou stiskl srdečně ve svých). Až bude zima a snůh napadne kol skály Svatojanské, budu ustavičně mít oči před očima a budu pln strachu, že snad trpí touž nemocí jako předtím roku a buď přesvědče na, že nebudu mít nikdy ani okamžik klidu, když si budu vědom, že tam sedí úplně osamocen. Nejsou-li podobné, že by se nikdo pro mě nehodil lépe za společníka a opatrovníka jako Nisse, který by mohl obstarávat malou domácnost pro oba a v ostatní dobu spravovat boty a šaty celým Grafestróm?"

Nyní přijalo jeho vzezření výraz ohlašený novým zápasem: měl, jak se zdálo, nějaký úmysl, nějakou ideu, kterou se snažil sobě zastínit. S umělkovským klidem položil svazek papírů nazpět a pohlížel na všechny možné předměty se zvláštní vytrvalostí, jakoby je vyžíval, aby upoutaly na se jeho myšlenky. Ale neživé předměty mu nerozuměly. Se zvláštním vítězoslavným posměchem, jakoby nebylo jiné pomoci, vložil listiny znovu do skuliny. Uplynula bezmála dvě léta od té doby, co sem byl vložil tyto papíry. Silná touha prohlédnouti a pročísti je, se ho nyní zmocnila, ačkoliv se chvil při pouhém doteku s nimi a nejasně pociťoval zvláštní prudkou touhu zničit je, ty vzpomínky, které jeho synu odhalily i to z jeho tajemství, které nejspousohodně žádné lidské bytosti známo — má stejně neznámo jako je nyní provázeti ho do hrobu. Prudkým škubnutím chopil se po druhé svazky a odnesl je do pokojíčku. Když se po té Letsler posadil ke stolu a rozvázal svazek, vypadl z něho nejspousohodně několik starších papírů. Odstříl je okamžitě stranou a rozetel první list v sešitě, který sám začal psát a dokončil za nějaký čas po Nicolině smrti a který měl tento nápis: "Zpověď Bernharda Letslera, věnovaná jeho synu." Na tyto řádky pohlížel dlouho a zamýšlel. "Kdybych spálil tohle všechno, kdo by mi mohl povědět oni staré pověsti o zámku a zneuctění, bez jejich znalosti může žít stejně šťastně a možná že i šťastněji! Jestli zrak Georgův nikdy nespousohodně na těchto papírech, nebude ani jeho dětská láska a úcta zviklána... Než — a zavzdychl z hluboka — neslibil to jsem jí, která byla velmi ráda odhalila závoj s temné minulosti? Nyní jest jí ona jasnou... Oh, Nicolino, postrádaný, zbožňovaný andělé, tys byla příliš čistá, příliš vášně prostá, než abys pochopila tak velký blud, tak velkou bídnost." Celkový dojem působil svou utulností na Georga; poznával, že zde bude šťasten. Když byl jeho nosič odložil na podlahu své břímě a dostal odměnu a když Georg začal nyní přepraceti přinešená zavazadla, pronesl Stormbom hlasem prozrazujícím poněkud špatně tajemný neklid: "Poslechni, hochu, toť příliš velká místnost pro námořníka, který jest zvyklý vměstnati se do prostoru co možná nejtěsnějšího!" "Na mou věru, tahle místnost je tak prostranná jako ložnice chéfova." "Právě proto bych tě žádal, abys nepřítval místem, neboť vš, takovým zlozvykem bys lehkou odvykl pořádku ložnici... uschovej proto rychle rozbalená zavazadla — a otevírej si vždy dobře nohy o železnou rohůž před předstí, tak alespoň nepřineseš s sebou zbytečně smetli: rozumíš mně?" Georg netvářil se zrovna tak, jakoby tomu rozuměl. Tohle byl nový druh kázání, jež staří nikdy nemívají na loži. "Matka uklidil předstí každou stědu a sobotu; stará má ráda jako já čistotu. Kdybychom měli dosti peněz, abychom si mohli držeti služku (ale jak jsem ti už řekl: pro lidi mého druhu je korunou koláč příliš tuhý a málo obzabný), pak by se mohla předstí čistiti tbeas každý den, ale..." "Nejradši kamaráde, nechci nikdy být hoden toho, abych dělal tvých rektifikátor, nebudu-li od nynějška čistiti podešve, až budou lesně jako zrcadlo, než vstoupím do předstí. Poněvadž už znám domácí pořádek, buď jist, že se mu nikdy neprotivím." "Dobře, milý hochu... Tak a zde máš tedy komůrku, ne jak moje stará jí říká, garderobu. Za věštil tam věšák pro tvé šatstvo. Vlož tam nyní vak a ostatní věci s podlahy — prozatím, na podzim, až se dřívík topení bude každé soboty na celý týden nošeno, máš žaty zavěšiti na druhou stěnu." Po těchto otcovských radách zanechal staří mladého hosta, aby zde hospodařil na vlastní vrub. V zmlněné garderobě, v malém dřevěném koutku, upraveném pod snody, mohl se člověk stěží otočit a přece měl sem Georg vměstnati nejen všechny své movité majetky, nýbrž i dříví! Pomyšlil sobě: "Neměl-li jsem dříve cit pro

pořádek, naučím se mu jistě zde, jak pozorují!" Co tuto poznámku v duchu pronášel, nahlédl náhodou skulinou komůrky do předstí, při čemž spatřil něco, co ho nanejvýš překvapilo. Staří Stormbom, když opouštěl Georga, zmínil se, že půjde se podívat ven, nezabědne-li někde svou ženu. Ale místo aby stál na prahu předstí a vyhlížel na ulici, byl staří skrčen na podlahu a u rovnával písek, při čemž se pokoušel zároveň uspořádati zviklané větve jedlové do řádu, jež dříve měl. "Aha, staří, který byl na řegattě postrachem všech námořníků a loďních hochů, tbe se sám doma před pantoflem stará, to bych si nebyl nikdy pomyslíl. Ale dobře, že to vím, alespoň mohu se podle toho řídit," pomyslíl sobě Georg. "Zdržel někde starou! Ale nyní pojď ke mně, vypijeme něco na přivítanou — malý oile žije dosud," pravil Stormbom, vraceje se. S hřebíku u dveří do staříkovy komůrky, kde měla místo námořnická bedna s víkem, olejovou barvou natřeným, byl sundán klíč a když bylo víko zbaveno velkého nákladu konopí, byla bedna otevřena a bambusový oile vynořil se na světlo boží. Když byl po té staří naplnil svého druhého miláčka, láhev s přinešeným k ní pohárem, popíjel Georgovi a nabídl mu po té cognak, k němuž se nyní objevilo několik uschlých říků tam též uschovaných. "Dnes tedy mimořádně, kamaráde! Jinak nemám chuti píti na pevnině. Mohu sice vypít skleničku, když to musí být, avšak nechutná mně, chci pouze tentokrát splatiti tvůj příspěvek a ti poděkovati, žeš mne přijal do své domácnosti!" "Jak chceš, milý hochu! Nikdy nenutím někého k tomu, co se naučiti má času dost... a staré se to bude též zamlouvat. Ji se líbí vždy umírněnost a pořádek... ne však, že by v tom působil i na mne, pořádný chlapek nepodrobí se nikdy nadvádě ženě... tbeas se ženám mnohdy k vůli klidu leccos povolí, avšak vládnouti nesmí ony nikdy!" "A proč by také nevádlý? Já myslím, že pořádný muž, jako jsi ty, je příliš chytrý, než aby ne vykonal vše ve prospěch domácího klidu. Takový muž nemusí dáti na jevo nějakou nadvádě, aby tím dokazoval, že je páneem ve svém domě. Ubohé ženské nemají beztoho nikde jinde velení a bylo by věru hřícem nedovoliti jim míti kom v domácnosti, pro kterou se přičinují." "Hochu, tys chytřejší než jsem si myslíl! Je tomu zrovna tak, jak povidáš: v domácnosti řídí chytřejší muž svůj běh podle stětky manželčiny (nota bene, má-li ona takový rozum jako moje) a ať má kožel, jestli tím pochybí!" "Aj, kamaráde, tys zhotovil nově dva bratry velkolepého rektifikátoru, který jsem obdržel od tebe na památku," pravil Georg, přeje si změnití látku rozho:rou. "Ano, jsou objednány; pracují na je ošet pobřežního loďstva, když jsem nyní doma... St... smně se zdá, že už zde máme i a stařou!" Dvě se otevřely a na prahu objevila se vlastně, pěkně otaklovaná skuta koroubevného námořníka. Nebyla sice zrovna nejtěsnějšího dimensí, avšak měla neobyčejně milé vzezření. "Tatku, odnes koš do kuchyně!" řekla paní Stormbomová a rozvažovala si čepce. "Buďte nám vítán, mladý pane! Přejí vám mnoho štěstí a zdrav. Vypadáte mile a přívětivě. Buďte pořádný, čistotný, bohobojný a pracovitý a budeme spolu nejlepší přátelé — mám ráda mládež," obrátice se k Georgovi, kterého stařík již představoval. Georg chopil se ruky stařeni a chtěl jí políbiti. Ale ona to nedopustila, nýbrž řekla se svou cti-hodností: "Dobře — takové řádky jsou pro mne příliš vznešené... A jak se vám líbí váš pokoj?" "Neviděl jsem dosud nic tak vkusného a pohodlného! Kdyby se máš zde nelíbilo, nebyl bych hoden míti vůbec nějakého domova. Avšak poznávám již na sobě že se mně zde bude znamenitě líbiti." "Tak to má být! Jsou již zavazadla uspořádná?" "Ano, zajisté, jsou dobře umístěna v garderobě?" "Ano, ta je velmi užitečná... Ale nyní se hajte zatím sám, já jdu připravit ráš skrovný oběd" a odešla do kuchyně. Očekávaje slíbený oběd, vykonal Georg malou procházku po Majornách a uvažoval bedlivě, zdali asi velká kapitána splnil slib, když si v tom připamatoval, že Stormbom řekl, že má něco pro něho přichystáno. "Možná, že je to psaní od samotného kapitána!" pomyslíl si Georg.

Tim proti své vůli oddal se zase přemýšlení o tajuplné souvislosti svého otce s bývalým čelem. Georgově hrdosti bylo velmi vítaným předpokládati, že snad nemá jediné a pouze děkovati soucitu a blahovůli za pomoc, kterou mu kapitán nabídnul: bezděčně vpletlo se do jeho myšlenek něco o povinnosti — sám ani nevědl proč. Umínil si, že bude přísně střežiti každé slovo a myšlenku, která by mohla posilovati takové škodlivé předsvědčení, které by snad mělo zdání nejlíbejší nevědomosti. Když se vrátil k malému domku stařích Stormbomových, přijal ho hostitel venku v předstí, natež šli spolu do společného pokoje rodinného, nejlepšího v celém domu, zastupujícího zároveň ložnici, předpokoj, jídelnu a stařeni ko mnatu. Byla to velká místnost s okny, na dvou stranách opatřenými zelenými záclonami. Stěny měly jasnou vodní barvu a nábytek byl ozdobný a vkusný, účelu svému přiměřený, že se zdál jakoby schválně pro tu místnost zhotoven. Na sněhobílém ubrusu leskla se vyhlazená cínová nádoba se sko povinou libě zaváňující. Zrovna naproti stála žlutorůvová porcelánová mísa s čerstvě oloupanými brambory a uprostřed na stole cínová mísa s polévkou. Na jednom rohu stála láhev s kofalkou a koš s chlebem a talíř s máslem. Když staří pil skleničku pro chuť, pozorovala paní máma s utajejou spokojeností, že se Georg, jak se také sluší na řádného mládka, dovede zříc skleničku. "Požehnej Bůh tyto dary! Zdá se, matko, žeš nyní čitější s měsíčním přífjem," řekl stařík. "Eh, otče, což pak nedostala jsem už vícekrát na měsíc peníze a nenajedl jsi se do syta, i když tyto byly u konce?" "Beze sporu, matko, avšak maso nikdy, než jen v neděli. Ale tys přece jen dobrá hospodyně a starostlivá manželka, že dovedeš vystačiti s groši, i když poslední už byl by pryč." Nyní se usmívala Stormbomová způsobem zřejmě dokazujícím, ja kom šťastnou odpověď stařík vyvolil. Oběd byl stráven za spokojeného hovoru. Když vstávali od stolu, řekl koroubevný loďník: "Pojď nyní, Georgu, do mého pokojíčku, dostaneš něco pro zábavu, dokud nám matka nedá svačtinu." "... Cože, probůh, psaní s těmi pečeti a se štítem velkého kapitána! Na mou věru, náš chéf plní své sliby!" "Ukaž, co psaní obsahuje." Georg je otevřel a dvě dvě říšských tolarů v bankovkách vypadlo z něho. V psaní stálo toto: "Milý příteli! Přikládám ti pro začátek něco na výpůjčku. Uč se, pracuj a dopiš mně, až budeš hotov. Nemám co bych ještě připomenul, leč to, že tě prosím, abys si dobře pamatoval a ve své paměti obnovoval rady a napomenutí, které jsem ti dal při loučení... Provézěj tě bůh! Budu stále nad tebou míti dozor jako otec. Pozdravuje a starého poctivce Stormboma a pláť slusně za byt a stravu. Arnold von M." "K'ho kozla, jaké štěstí ti vylo vstříc! Něco takového jsem ještě neslyšel! No, vďat jsi také zachránil mladého dědice." "Ale co si počnu s tolika penězi? Jedna vyhlídka mně prozatím zbývá — uděláme nyní spolu smlouvu, abych se nemusil stydět za to dobré, co zde užiji." "Cože, stydět? I kdybys byl přišel do domu koroubevného loďníka Stormboma bez groše v kapse, nemusil bys se ani tenkrát stydět, neboť myslím, vš, že by děčil s tebou i poslední porci. Ale tak je to lepší! Když můžeš pláťiti, jako že můžeš a jak je to právní velkého kapitána, tak ať se to tedy stane, ovšem přiměřeně. Stará vě na groš, kolik má vydání, vyjednej proto s ním tento obchod jako starý a zkušený přítel však pravím ti: Nemysli si, když bůh uznává za vhodné dopřáti ti sluněno dne, žeš tím už navždy zahnal od tebe mraky a mlhu! Dej proto pozor — máš-li peníze, že můžeš plouti plnými plachtami dnes, tedy s nimi hospodař, abys zítra nebyl zmítán bez přítěže! Nikdy neskrb a nebuď lakomý, avšak také nikdy nepřítve a nevyhazuj je nerovně! Vím dobře z vlastní zkušenosti, jak si každý námořník váží peněz — ale ty si musíš počínati rozumně." Pokračování.

I když všechny prostředky nevedly k cíli, Pain Expeller pomůž. Tentýž representuje výskvě moderní vědy a zkušenosti proti reumatismu, neuralgii, bolestem v křtži a na straně. Proti bolestem prsou a ve svalch není na světě nic lepšího. Toliko 25c. a 50c. za láhev.

Jste Zlomen? Brightovou nemoc — úplavici močovou? Odpírají vaše ledviny a játra konati svou část práce? Jste mrzut a dráždiv? Cítíte neurčitou, tlačivou bolest v zádech, když stojíte; bolest, když sedíte; bolest, když ležíte? Pak potřebujete úplného obnovení. Počnete s ledvinami a játry. Tam vězí chyba. McLeanův balsám pro ledviny a játra přivede barvu zpět a zažene ty bolesti. Má na ony orgány takový účinek jako olej na rezavoté kolo. Jste-li nemocen, on vás vyléčí. Kupte si láhev dnes za \$1.00 u svého lékárníka. Lék zhotovuje The DR. J. H. McLEAN MEDICINE CO., St. Louis, Mo.

STORZ BREWING COMPANY VYRÁBÍ v sudech i lahvič a po celém západě rozesejá výtečný ležák. Ver Mehren, Frick and Meyer Velkoobchodníci a importéři LIHO IN a LIKERŮ. Nástupel firmy: L. Kirscht Sr., Frick & Herbertz. Tel. 544. 1001 Farnam ul., Omaha.

Fred Krug Brewing Co. OMAHA, NEBRASKA. "Státní vzorný pivovar." Vafí nejlepší druh ležáku Cabinet a Extra bílé v soudkách a v lahvič. Vyrovná se každému a žádné ho nepředčí. NAŠE ZÁSADY: Nejlepší materiál a nejlepší technická dovednost. Veliká pečlivosť a obchodní opatrnost. NAŠE SNAHA: Uspokojiti obecnost. NAŠE ODMĚNA: Stále se zvtěhující obchod. Dopisy se ochotně vyřizují dle práni.

Metz Bros. + Brewing Co. Vafí a lahvič výborné pivo. Telefon 119. OMAHA, NEBR. FRANK E. BLISS prodáváč J. OS. BLISS prodáváč F. C. BLISS prodáváč F. A. WILLMAN prodáváč Kterkoliv z nich pracuje v sátní svých stáncích. JOSEPH BLISS, komisionář se živím dobytkem... 230 New Exchange Building, South Omaha, Nebraska.

SEVEROVY LÉKY SEVEROVA ŽALUDEČNÍ HOŘKA Severův SILITEL SRDCE zvyšuje tělesnou sílu, zmocňuje činy, zabíráje malarii a léčí nezáživnost a všechny nesnáze žaludku. 50c. \$1.00. \$1.00. SEVEROVY PRAŠKY PROTI BOLESTEM HLAVY a NEURALGII jsou zcela jistým lékem proti bolestem hlavy, neuralgii a každé horečce. 25c. poštou 27ct. Severův LAXOTON, nepřítel zácpy, ideální lék pro děti i dospělé. Spolehlivý, rychlý a účinný. 25 ct. SEVEROVY OLEJ SV. GOTHARDA rychle ulevuje a léčí hostec, neuralgii, otoky, bolesti v kloubech, vymknutiny a veškeré zááný. Cena 50 Ct. SEVEROV LÉK PROTI Choleře a průjmů, bezpečný lék proti křečím, kolice, letní nemoci a proti průjmů každého druhu. 25 a 50 ct. Severův TIŠITEL DĚTI přináší pohodlí a občerstvující spánek dětem. Rozhodně neobsluhuje omamujících látek. 25c. SEVEROV SILITEL LEDVIN A JATER upravuje a silí ledviny i játra, přivádí prav řádné močení a vyléčí všechny nesnáze těchto orgánů. 75c a \$1.25. Na skladě ve všech lékárnách a obchodech s léky. Zvláštní léky za \$3.00, pošlete-li popis nemoci. W. F. SEVERA CEDAR RAPIDS, IOWA.